

Abstract

Door de huidige verschuiving naar cloudgebaseerde technologieën zal het belang van netwerk-protocollen en beschikbaarheid van netwerken alleen maar toenemen. Om deze verschuiving vlot te laten verlopen is er meer en meer onderzoek nodig naar netwerktechnologieën. Voor dit onderzoek wordt er dan ook veelvuldig gebruik gemaakt van testbeds. Testbeds worden aangestuurd via jFed en worden gebruikt om netwerken te simuleren. De situatie heeft enkele nadelen. Het is voor een onderzoeker soms erg moeilijk om te bepalen of een bepaald gedrag in hun experiment te wijten is aan de eigen ontwikkelingen, of aan het testbed zelf.

Deze masterproef zal trachten dit probleem te verhelpen door de testbed monitoring te automatiseren. Via een webservice zal deze informatie dan aangeboden worden. Deze webservice zal weergeven hoe betrouwbaar een testbed is. Hiervoor komen verschillende ontwikkelingstools aan bod. Uiteindelijk zal deze service ervoor zorgen dat een onderzoeker via zijn primaire gebruikersinterface op de hoogte gebracht wordt van eventuele problemen.

Abstract

Due to the new cloud-based technologies, network protocols and network reachability are now more important than ever. To make this change quick and clean, we need more and more network research. This research heavily relies on testbeds to simulate networks. These testbeds are controlled via software tools. In this thesis we will look at jFed, a java tool developed in the European FED4FIRE project. Unfortunately, the current situation has a major downside in that it is very hard for researchers to determine if a certain behavior is caused by the testconfiguration or by the testbed.

This thesis will try to solve the aforementioned problem by automating the testbed monitoring. A webservice will then share this information and show how reliable a testbed is. After having determined the reliability of the testbed, the webservice will notify the researcher of any problems through the primary user interface.

Inhoudsopgave

1	Inleiding	1
1.1	Bestaande situatie	1
1.2	Probleemstelling	3
2	Analyse	4
2.1	Bestaande uitwerking	4
2.1.1	Databanken	4
2.1.2	Webpagina's	7
2.2	Wat kan anders	7
2.3	besluit	8
3	Uitwerking	9
3.1	monitoring service	9

Hoofdstuk 1

Inleiding

1.1 Bestaande situatie

iMinds is een onafhankelijk onderzoekscentrum dat opgericht werd door de Vlaamse overheid. Het is voornamelijk bezig met onderzoek omtrent ICT-innovatie. Bij dit onderzoek wordt veelvuldig gebruik gemaakt van testbeds. Een testbed is een verzameling van nodes waarmee netwerkopstellingen kunnen gesimuleerd worden.

Een goed voorbeeld van een testbed is de Virtual Wall. De Virtual Wall is ontworpen voor het experimenteren met nieuwe netwerkoplossingen voor de volgende generatie van het Internet. De kracht van deze infrastructuur is dat ze de mogelijkheid biedt om op een eenvoudige wijze specifieke netwerkopstellingen op te zetten volgens de noden van het onderzoek.

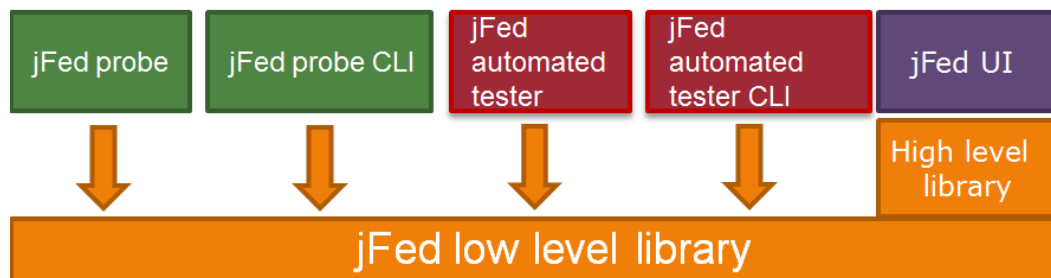
Een voorbeeld waarvoor dit testbed wordt gebruikt is dat men een server en een aantal cliënten definieert. Deze worden verbonden met een aantal tussenliggende routers. Vervolgens wordt een videostream opgestart. Op deze videostream kan men storing introduceren door pakketten te droppen. Deze storing zal ervoor zorgen dat het beeld aan de cliënt-side hapert. Er kunnen technieken ingebouwd worden aan cliënt-side om deze storing op te vangen. Zo kan er overgeschakeld worden naar een lagere kwaliteit indien blijkt dat de beschikbare bandbreedte onvoldoende is. Testen van degelijke technieken verloopt dan ook aan de hand van testbeds.

Onderzoekers bij iMinds hebben niet alleen toegang tot hun Virtual Wall, maar door samenwerkingen met diverse onderzoekscentra hebben ze ook wereldwijd toegang tot andere en soms erg verschillende testbeds. Deze zijn elk apart ontwikkeld. Hierdoor maakt elk testbed gebruik van een eigen interface. Deze interface wordt aangeboden door middel van een federation API. Een federation API is een interface die alle mogelijk functionaliteiten van een specifiek testbed aanbiedt. Hij staat in voor de communicatie tussen een programma en het testbed. Onderzoekers die met meerdere testbeds werken, moeten dan ook de werking

van elk testbed apart bestuderen alvorens ermee aan de slag te kunnen. Ook rechtstreekse verbindingen leggen tussen verschillende testbeds wordt hierdoor moeilijker.

Daarom werd in het Europese onderzoeksproject Fed4FIRE beslist om een aantal federation API's vast te leggen die gelijk moeten zijn op elk testbed. Dit maakt het mogelijk om tools te ontwikkelen die bruikbaar zijn op alle testbeds verenigd in dit project. Hiervoor werd de tool jFed ontwikkeld door iMinds1. jFed biedt een wrapper aan rond de specifieke federation API's die in dat project worden toegepast. Daarenboven voorziet jFed in verschillende applicaties om enerzijds te kunnen testen of testbeds deze API's correct ondersteunen, en anderzijds om als onderzoeker op een eenvoudige wijze een experiment te kunnen opzetten.

De kernmodule waar alle andere modules gebruik van maken is de "jFed library". De voornaamste functie van deze library is om de communicatie met de testbeds te vereenvoudigen. De hiervoor bruikbare testbeds implementeren enkele gestandaardiseerde API's, die de benodigde functionaliteiten aanbieden. De jFed library implementeert de client kant van deze API's, en voorziet Java interfaces voor de API-calls. De gebruiker zal hierdoor niet geconfronteerd worden met deze details. Zo zal de library o.a. de achterliggend SSL-connectie en de bijhorende certificaten en private keys beheren. Verder zullen ook de nodige omzettingen gebeuren. Daarnaast bevat deze library vele hulpklassen en methoden om de API's aan te spreken.



Figuur 1.1: Opbouw van jFed

Een goed voorbeeld van een API die door jFed wordt geïmplementeerd is de Aggregate Manager API, versie 2 en 3. Een voorbeeld van een call, is de "CreateSliver" call in de AMv2 API. De AMv2 API specificeert dat alle calls gedaan worden over een SSL verbinding met client-side certificate. Verder specificeert de API de exacte argumenten die vereist zijn en het formaat van het resultaat. De jFed library biedt een Java methode "createSliver" in de klasse "AggregateManager2". De argumenten worden opgegeven in een Java formaat. Zo zal bijvoorbeeld een datum-argument als een Java Date-object doorgegeven worden. De jFed library zal de datum naar het RFC3339 formaat omzetten voor het naar de server verstuurd wordt. Ook het resultaat van de call wordt verwerkt door de jFed library terug omgezet.

Steunend op deze library zijn enkele tools zoals jFed probe en jFed compliance tester gebouwd. Deze hebben als doel het valideren of testbeds de federation API's correct ondersteunen. Tenslotte is er de jFed GUI tool. Deze tool maakt het mogelijk om als eindgebruiker een experiment op een intuïtieve manier op te zetten. De jFed GUI heeft momenteel echter een relatief complexe interface die gebruiksvriendelijker gemaakt kan worden.

1.2 Probleemstelling

Er is echter nog ruimte voor verbetering in jFed. Zo worden er op geregelde tijdstippen verschillende testen automatisch uitgevoerd op testbeds. Deze testen geven o.a. weer of testbeds online zijn en of het aanmelden via een SSH-verbinding gelukt is. Deze resultaten worden momenteel nog redelijk ad hoc bijgehouden. Men maakt geen gebruik van een databank, maar van bash scripts om de resultaten te archiveren. Resultaten op deze manier bijhouden, is uiteraard inefficiënt. Bovendien staat deze informatie momenteel enkel op een enkele specifieke website vermeld.

Een onderzoeker wordt dus niet via zijn primaire gebruikersinterface op de hoogte gebracht van eventuele storingen met de testbeds opgenomen in zijn experiment. Dit maakt het voor onderzoekers soms moeilijk om te identificeren of een bepaald gedrag in hun experiment te wijten is aan de eigen ontwikkelingen, of aan de testbeds zelf. Hierdoor kan veel tijd onnodig verloren gaan tijdens de uitvoering en de analyse van het experiment. Een betere oplossing zou zijn dat bij het selecteren van een testbed de betrouwbaarheid weergegeven wordt. Zo kan een betrouwbaar testbed gekozen worden, om dergelijke situaties zoveel mogelijk te vermijden.

Niet enkel de betrouwbaarheid is van belang, ook het 'comfort' is van belang. Een testbed met een snellere verbinding geniet de voorkeur op een testbed met een trage verbinding. Naast de betrouwbaarheid en comfort moet ook gekeken worden naar de vereisten. Indien een betrouwbaar testbed niet beschikt over voldoende resources kan het niet gebruikt worden voor een experiment.

Door rekening houden met de betrouwbaarheid, het comfort en de vereisten kan jFed de onderzoeker melden dat een gekozen testbed niet betrouwbaar is. Hiervoor is een monitoring service nodig die bijhoudt hoe vaak en hoelang een testbed offline is.

Hoofdstuk 2

Analyse

2.1 Bestaande uitwerking

De oplossing van dit probleem en tevens het onderwerp van mijn thesis is een webservice die de monitoring automatiseert. Hierbij komen een aantal vragen naar boven. Welke informatie moet bijgehouden worden? Wat bepaald de betrouwbaarheid van een testbed? Hoe nauwkeurig moet deze informatie bijgehouden worden?

De ontwikkeling van de huidige situatie is door de sneller ontwikkeling, minder gestructureerd verlopen. Hierdoor bestaat de software uit een basis versie gevolgd door een aantal ‘quick and dirty’ toevoegingen. Er moet opgemerkt worden dat de huidige situatie werkt, maar het kan beter. Het gemist van structuur in opbouw zal op lange termijn leiden tot code die zeer moeilijk aan te passen is.

2.1.1 Databanken

De huidige situatie voorziet niet in een centrale webservice. Wat er wel bestaat is een verzameling websites die rechtstreeks verbinding maken met een of meerdere databanken. Er zijn 3 databanken voorzien:

1. flsmonitoring
2. flsmonitoring-international
3. scenarios

flsmonitoring databank

In de eerste en de tweede databank bestaan uit een tabel waarin de laatste resultaten van elke test bijgehouden worden. Het verschil tussen deze 2 databanken komt overeen met de toegevoegde categorie waarin het testbed zich bevindt. De eerste databank bevat de lokale testbeds, de tweede bevat de internationale testbeds. Deze tabellen bevatten volgende kolommen:

- testbedid
- testbedname
- testbedurl
- pinglatency
- getversionstatus
- aggregatetestbedstate
- last-check

De eerste 3 parameters zijn duidelijk. ‘Pinglatency’ houdt de waarde van de pingtest bij. De kolommen ‘getversionstatus’ en ‘aggregatetestbedstate’ worden gebruikt om de uitkomst van de getVersion test bij te houden. Deze test bevat o.a. het versie nummer van de aggregate manager. Doordat er geen ssl authenticatie nodig is voor deze test, wordt hij vaak gebruikt om de status van een server op te vragen. De kolom ‘last-check’ bevat een timestamp om bij te houden wanneer de laatste werd aangepast.

scenario databank

De laatste databank bestaat uit 3 tabellen. Het doel ervan is het bijhouden van informatie over de scenariotesten. Scenariotesten of stitchingtesten zijn complexe testen die uit meerdere subtesten bestaan. Eenvoudig gezegd zal een stitching test de verbinding tussen verschillende testbeds testen. Hiervoor worden op elk testbed meerdere resources aangevraagd. Deze zullen dan trachten naar elkaar te pingen. Indien een testbed offline is wordt de volledige test afgebroken. Hieronder staan de opeenvolgende stappen die een stitching of scenariotest doorloopt.

1. setUp
2. getUserCredential
3. generateRspec
4. createSlice

5. initStitching
6. callSCS
7. callCreateSlivers
8. waitForAllReady
9. loginAndPing
10. callDeletes

De inhoud van elke subtest wordt hier buiten beschouwing gelaten. Wat wel opgemerkt kan worden is dat we de tests kunnen opdelen in 3 groepen. Zo zijn testen 1-6 voorbereidende testen. Ze dienen om de configuratie voor testen 7-9 klaar te zetten. Test 10 is de cleanup die de opgebouwde configuratie van stappen 1-6 terug ongedaan maakt. Elke subtest heeft een resultaat. Een stitching test zou dus minstens 10 resultaten hebben. In de huidige versie zijn er slechts 3 statussen gedefiniëerd. De stitching test is volledig gelukt, dit komt overeen met 10 geslaagde subtesten. De status is gedeeltelijk gelukt, dit komt overeen met de voorbereiding die wel gelukt is, maar de stappen 7-9 zijn niet of slechts gedeeltelijk gelukt. De laatste status geeft aan dat alle subtesten mislukt zijn.

De database is opgebouwd uit 3 tabellen.

- test-results
- test-context
- testbeds

De eerste resultaat houdt informatie bij over de testresultaten. De tweede tabel houdt de context van de test bij. De laatste tabel houdt de testbeds bij. De concrete invulling van de tabellen is van minder belang en wordt hier niet vermeld.

2.1.2 Webpagina's

In de huidige versie zijn een aantal webinterfaces voorzien. Er is een webinterface die enkel de status van de lokale testbeds weergeeft. Daarnaast er een webinterface die de internationale testbeds weergeeft. Deze 2 webinterfaces geven de naam van het testbeds met de ping, een veld dat aanduidt of de getVersion call gelukt is en het aantal beschikbare resources.

De laatste webinterface geeft de resultaten van de scenariotesten weer. Er is ook de mogelijkheid om de log files van een test te bekijken. Tevens is het ook mogelijk om de geschiedenis van een scenariotest te bekijken.

2.2 Wat kan anders

2.2.1 Samenvoegen databases

Een eerste situatie die beter kan is het bijhouden van de laatste resultaten. Deze resultaten zitten in een databank, die voor elke testbed een lijn bevat. Nieuwe waarde overschrijven die lijn. Meteen kan opgemerkt worden dat het niet mogelijk is om statistieken over een lange termijn weer te geven. Het aanpassen van de monitoring waarden gebeurt door shell scripts. Deze worden periodiek uitgevoerd en lezen een configuratiefile in. Indien het testbed waarop de test uitgevoerd moet worden al in de databank zit is het id vermeld in de configuratiefile. Indien er geen id staat zal het script zelf een nieuwe lijn aanmaken en vervolgens de id wegschrijven naar de file. Eenmaal uitgevoerd, geeft de test een resultaat terug in de vorm van een xmlfile die door geïnstalleerde commando's geparset wordt. Vervolgens wordt de data weggeschreven naar de databank.

Door nieuwe resultaten toe te voegen op een nieuwe lijn kunnen we wel statistieken over langere termijn bijhouden. Ook de configuratiefiles kunnen opnemen in de databank. Toevoegen van een nieuwe test is dan eenmalig een entry toevoegen aan de database. Deze entry bevat dan het commando en de benodigde commando's.

Een tweede punt is de opdeling flsmonitoring en flsmonitoring-international. Deze 2 databanken zijn eigenlijk gelijk en kunnen gemakkelijk ondergebracht worden in een database. Dit kan door een extra punt toe te voegen dat weergeeft in welke categorie het testbed zich bevind. Een andere mogelijkheid is de internationale testbeds hardcoderen op de monitoring site.

Door de databanken scenario's en flsmonitoring in een databank onder te brengen, kunnen we het beheer vereenvoudigen. Beide gegevens zijn eenmaal resultaten van testen. Deze meer generische aanpak zal er toe leiden dat testen eenvoudiger gedefiniëerd kunnen worden.

2.2.2 Webservice uitbouwen

Doordat de webinterfaces rechtstreeks contact maken met de databank is er minder overhead. Als de databank ook vanuit jFed bereikbaar moet zijn, is het beter om een webservice tussen te voegen. Dit vermijdt codeduplicatie. De service dan de complexere zaken zoals het filteren van resultaten voorzien. Daardoor kan zowel jFed als de webinterfaces en eventuele toekomstige toepassingen met een eenvoudige call de informatie ophalen.

2.3 besluit

Er zullen twee grote veranderingen gebeuren. De eerste eerst is het samenvoegen van de databanken. De tweede operatie is een meer generische structuur definiëren

Hoofdstuk 3

Uitwerking

3.1 monitoring service

Er moeten een aantal zaken bijgehouden worden.

- de uptime
- Hoe snel is de verbinding met een testbed?
- Hoeveel resources zijn er beschikbaar?

De eerste twee componenten kunnen samengenomen worden in de uptime van een testbed.